

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. L.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu

zawarte w punkcie I., 2, oraz III. wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 5 września 2011 r.,

- 1) **odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego;**
- 2) **zmienia zaskarżone postanowienie w pkt III w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.700 (tysiąc siedemset) zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 3) **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 (trzysta) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z 5 września 2011 r. Sąd Okręgowy uwzględnił w przeważającej części apelację powoda oraz w całości apelację pozwanego i zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego, postanowieniem zawartym w punkcie I. 2., zasądzając 2.917 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego, zaś postanowieniem zawartym w punkcie III zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego. Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w drugiej instancji wskazał on art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c., uzasadniając jego zastosowanie częściowym uwzględnieniem żądań zgłoszonych w postępowaniu apelacyjnym przez każdą ze stron.

W zażaleniu na te postanowienia powód zarzucił nieprawidłowe zastosowanie art. 100 zd. 2 k.p.c. pomimo okoliczności, że pozwany uległ co do żądań powoda niemal w całości, ewentualnie zaś niezastosowanie art. 100 zd. 1 *in fine* k.p.c. przez brak dokonania stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania. Na tej podstawie skarżący wniósł o zmianę postanowienia zawartego w punkcie I.2. przez zasądzenie na jego rzecz od pozwanego dodatkowo kwoty 790 zł oraz postanowienia zawartego w punkcie III przez zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 1.700 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W części dotyczącej postanowienia zawartego w punkcie I.2. wyroku z 2 września 2011 r. zażalenie jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu. Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienia sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji wydane w konsekwencji orzeczenia reformatoryjnego w postępowaniu apelacyjnym nie zalicza się do orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego, dotyczy ono bowiem kosztów, które stanowiły przedmiot rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji

(por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 stycznia 2011 r., IV CZ 103/10, nie publ. oraz z 12 maja 2011 r., III CZ 22/11, nie publ.).

W odniesieniu natomiast do drugiego z zaskarżonych postanowień, zażalenie jest zasadne. Zgodnie z konsekwentnym stanowiskiem Sądu Najwyższego, koszty postępowania ustalane są stosownie do zakresu, w jakim uwzględnione zostało żądanie powoda zgłoszone w sprawie, nie zaś jedynie w odniesieniu do treści rozstrzygnięcia wydanego w danej instancji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 grudnia 2010 r., I CZ 120/10, nie publ. oraz z 16 lutego 2011 r., II CZ 203/10, nie publ.). Zgodnie z ostatecznym wynikiem postępowania, ustalonym wyrokiem Sądu Okręgowego z 5 września 2011 r., powód uzyskał całość dochodzonej należności głównej (20.000 zł) oraz odsetki naliczane od 2 maja 2005 r. Pozwany, w wyniku uwzględnienia apelacji, wygrał natomiast sprawę jedynie co do zmiany początkowej daty naliczania odsetek: z 9 kwietnia 2004 r. na 2 maja 2005 r.

W konsekwencji, sprawa w przeważającej mierze została wygrana przez powoda, co wykluczało możliwość zastosowania art. 100 zd. 1 *in principio* k.p.c. i wzajemne zniesienie na tej podstawie kosztów postępowania apelacyjnego pomiędzy stronami. Stopień uwzględnienia roszczeń obu stron uzasadnia natomiast obciążenie strony pozwanej obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego w łącznej kwocie 1.700 zł, na którą składa się: 500 zł tytułem opłaty od apelacji oraz 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stosownie do § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu
(Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).